

og lesbiske ikke er ligeværdige med heteroseksuelle? Nej, han har sagt det modsatte. Det synes jeg også kom frem i det, fru Henriette Kjær svarede.

Er fru Henriette Kjær enig med mig i, at man godt kunne afvise spørgsmål om karaktergivning til andre partier, som man samarbejder med uden nødvendigvis at være enige om alt, og sige: Det gider jeg altså ikke bruge tid på at svare på?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Ja, det kunne man naturligvis også gøre. Nu er jeg desværre – og det er jo nok derfor, at jeg er i politik – nem at provokere, og derfor får jeg lyst til også at svare. Men egentlig kunne man jo godt nogle gange afvise nogle af de spørgsmål, man får.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Vi oplever jo en ualmindelig giftig atmosfære her i salen fra venstrefløjen, hvor jeg må tilstå, at jeg også synes, at det saglige niveau er så ringe, at man virkelig føler afsky. Derfor har det glædet mig at høre fru Henriette Kjær nægte at deltage i den der giftige mistænkeliggørelse.

Kl. 14.10

Jeg vil ganske kort lige gentage, hvad det var, sagen drejede sig om med disse bøsser og lesbiske. Det var i 1995, hvor man diskuterede ægteskabet i forhold til registreret partnerskab, og hvor vi var nogle stykker, der sagde, at der er forskel. Ægteskabet er forholdet mellem mand og kvinde, som er familiestiftende, og det er ikke af samme karakter som registreret partnerskab mellem to homoseksuelle. Og der var det så, at jeg måske lidt uforsigtigt brugte udtrykket, at homoseksualitet er et handicap, fordi man ikke kan få børn sammen.

Jeg kunne jo som en forklaring af, hvad det egentlig betyder, fristes til at stille fru Henriette Kjær det dybt begavede spørgsmål: Kan to mænd få et barn sammen?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Dertil vil jeg svare nej.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg er drillesyg, for jeg kunne så have lyst til at spørge fru Henriette Kjær: Kan to kvinder få et

barn sammen? Det vil jeg nu ikke gøre. Men jeg vil sige, at jeg som, om man så må sige, udefrakommende i Folketinget føler mig slået af det lave saglige niveau. Jeg er rystet over, at man skal opleve noget, der svarer til det værste vælgermøde i retning af perfiditet og mistænkeliggørelse, hvor sandheden gang på gang er sagt, og hvor den bare negligeres, og de samme giftige anklager kører videre. Jeg skal spørge fru Henriette Kjær: Føler hun sig ikke også somme tider hensat til et billigt vælgermøde?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jo, lige i dag synes jeg, det mere er vælgermøde, end det er fremdrift med hensyn til, hvad vi kan gøre for at sikre en bedre integration, og jeg synes, det er lidt ærgerligt, at vi har brugt så meget tid på det.

Men omvendt skal det jo ikke hedde sig, at vi ikke vil diskutere de her forskellige værdier, for jeg har ingen problemer i at vedstå et samarbejde med Dansk Folkeparti, og når nogen har sagt noget, jeg er uenig i, så tager jeg afstand fra det, når nogen har sagt noget, der er blevet overdrevet, så må man også lytte til forklaringen, og det synes jeg skal frem her i debatten.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes næsten, det var synd for fru Henriette Kjær, at stort set alle spørgsmål handlede om noget, som fru Henriette Kjær skulle tage afstand fra her under debatten, alle mulige udtalelser fra forskellige politikere, selv om debatten i virkeligheden skulle handle om tænketankens rapport, som vi fra Dansk Folkepartis side meget gerne vil debattere her i Folketinget.

Derfor vil jeg tage fat i en enkelt ting, som jeg egentlig synes er meget slående for det, der står i rapporten, som fru Henriette Kjær også har sat sig ind i. Det er på ligestillingsområdet, hvor rapporten taler om, at 50 pct. af de tyrkiske indvandrere mener, at mænd har mere ret til et arbejde end kvinder, hvis ikke der er job til alle. Det er jo meget slående for hele det problem, vi står over for, at vi har fået nogle grupper til landet, som lever med en helt anden kultur, og hvor man f.eks. ikke er nået så langt med hensyn til ligestilling mellem kønnene.

Det, jeg godt kunne tænke mig at få fru Henriette Kjærs svar på, er: Hvad gør vi derude, hvor de problemer er, altså hvor det er sådan, at kvinderne ikke kommer ud på arbejdsmarkedet